

וַיִּקְרָא בְּשֵׁמוֹת הַעֲבָדִים וְהַאֲסָפִים יַחַד אֲגֻדֹּת
 שְׁלוֹמִי אֲמוֹנִי יִשְׂרָאֵל צוֹאֲרָשָׁא
 וְהִי קִיבוץ גָּדוֹל מְאֹד מֵאֲחַד צִי וְרוֹבֵם יִרְאִים
 וְחֲרָדִים עַד ד' מְכַל מְדִינָתֵינוּ וְגֵאֲלִילִיעַ וְלִיטָא
 וְהִרְבֵּה גְדוֹלֵי הָרַבָּנִים מִמְדִּינוֹת הַגָּל וְהִנֵּי
 נִתְכַבְּדָתִי בְּתוֹר חֶזֶר מוֹעֵה"פ לְאֲגֻדֹּת
 הָרַבָּנִים בְּשַׁעַת הָאֲסָפָה לְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל
 הַגָּדוֹל בְּשֵׁם כָּל חֲבִירֵי אֲגֻדֹּת הָרַבָּנִים
 מִמְדִּינָתֵינוּ וְאָמַרְתִּי ג"כ בְּעֵינֵי זֶה לֹאֶת
 מִפְּנֵי שֶׁהָרוֹשֶׁם אֲלֵלִי גָדוֹל עוֹד מֵהָאֲסָפָה
 הַקְּדוּשָׁה הַגָּל וְרִלּוּנִי לַעֲשׂוֹת לָהּ זִכְרוֹן עוֹלָם
 אָמַרְתִּי אֲעֵלֶה עַל הַסֵּפֶר אֶת הַדְּבָרִים שֶׁאָמַרְתִּי
 אִזּוֹ וְאָקוּהָ לְהַשִּׁי"ה כִּי כְמוֹ שֶׁבְּשַׁעַת מוֹעֵשָׁה
 עוֹרְרוּ כָל הַקָּהָל הַקְּדוֹשׁ שֶׁהִי שֵׁם לִיחַד
 לְבָבָם לְאֲבִיהֶם שֶׁבְּשֵׁמִים בֶּן יִשְׂאָרוֹ לְדוֹרוֹת
 לְמוֹי שֶׁהִי שֵׁם שִׁיכְפְּרוּ לְבָנֶיהֶם רַגְשֵׁי קוֹדֶשׁ
 שֶׁהִי בְּלִבְּ כָל אֶחָד מֵאֲסָפָה הַגָּל:

וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים שֶׁאָמַרְתִּי:

מִן־רִי וְרִנּוֹתַי בְּעֵיקָר אֲגֻדֹּת יִשְׂרָאֵל כִּבְר
 אֲמֹר הַנוֹאֵם הַקּוֹדֶשׁ הָרַב הַיְשִׁישׁ
 הָרַב מֵרִאשִׁידִים שְׁלִיט"א כִּי אֲגֻדֹּת יִשְׂרָאֵל
 הִרְאִשִׁינָה הֵיחָה כְּאִשֶּׁר קָרָא יַעֲקֹב אֲבִינוּ ע"ה
 לְבָנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם הָאֲסָפִי וְגו' הַקְּבִלּוּ וְשִׁמְעוּ
 בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֵל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם אִזּוֹ הֵיחָה
 הַיְסוֹד לְאֲגֻדֹּת יִשְׂרָאֵל שִׁיִּשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ חֵד
 וְדָרְשׁוּ חוֹזִיל ע"ד אָמַר רַשְׁבָּ"ל צִיָּקָשׁ יַעֲקֹב
 לְגִלּוֹת קֶץ לְבָנָיו וְכו' אָמַר שְׁמַח ח"ו יֵשׁ פֶּסוּל
 בְּמַטְתִּי וְכו' אָמַרְוּ לוֹ בָּנָיו שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל ד'
 אֲלִקְיֵנוּ ד' אֶחָד בְּשֵׁם שְׁאִין בְּלִבְךָ אֵלֶּךָ אֶחָד
 כֶּךָ אִין בְּלִבְבָּנוּ אֵלֶּךָ אֶחָד פֶּתַח יַעֲקֹב אֲבִינוּ
 וְאָמַר צְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לִי עַכ"ל הַגִּמְו'
 וּמִצִּיָּאָה הַרְמֵנוּ ו"ל לְפָסֶק הַלְכָה בְּפ"א מֵה'

ק"ש

ק"ם נראה שהר"מ ז"ל פ"ל שכן באמת פירשו של שמע ישראל שנעשה היהדות שלטונו עליו להגיד בכל יום בבוקר בערב הוא שאנחנו אומרים לישראל סבא שאין בלבינו אלא אחד והכונה שאין בלבינו שום דבר אחר כ"א אחד היינו ליחד שמו ית' וזה כל התכלית שלנו וכל מעשינו לבא לידי זה לקדש ש"ס בעולם ולפרסם אחדותו ית' וכל תכלית מעשינו לש"ס כמו שאמרו חז"ל בכל דרכיך דעו לזאת אחב"י מו"ר ראשית כל דבר עלינו ג"כ לאמור שמע ישראל ד' אלוקינו ד' אחד (וכרגע קמו כל העדה הקדושה שהי' שם איש אחד מהם לא נעדר ואמרו כולם בהתלהבות שמע ישראל) והיינו כנ"ל שאין בלבינו באספה זו שנתקבלנו יחד נבחרים מכל אחינו החרדים השייכים לאגודת ישראל בכל מדינתנו וליטא וגאליציען כ"א אחד היינו ליחד שמו ית' ולקדש ש"ס וכל מעשינו יהי' מכוונים לתכלית זה ועיד' ז' יהי' צרוך שם כבוד מלכותו של הקב"ה לעולם ועד כי עיד' ז' שכל מעשינו יהי' לש"ס ולשם קדושת השי"ת ותורתו עיד' ז' יתגדל מלכות שמים לעולם ונראה שזה ענין שאמרו חז"ל כל כנס' שהיא לש"ס סופה להתקיים הכונה דאם הכנס' היא לש"ס אז גם הכנס' היינו כל הטרחות שלנו וההתאספות יש לה קיום שאע"ג שהוא מעשה ידי בני אדם וכל מעשה בני אדם אין להם קיום אמנם אם עושים זאת לש"ס נעשה מהכל מעשה השם ויש להם קיום כמעשה השי"ת שהוא נלתי ולזאת מו"ר הנני בתור חבר אגודת הרבנים שנת'סדה זה מקרוב במדינתנו מברך אתכם שנוכה להיות כנס' לש"ס כי אף שיש כמה רבנים שאינם מאגודתנו בפועל ולא הי' יכולת בידי לשאול כל חברי הרבנים שיחי' אם יעשו אחי שליח לצדק את אגודתנו אמנם בטחוני חזק שאם אגודתנו יחזיקו את עלמם בכלל זה שאין בלבינו אלא אחד וכל תכלית מעשינו יהי' רק לקדש השם ולהרים קרן התורה והיראה יסכימו כולם לצרכתי וכולם ירצו בהפרכתה ובקיומה מורי ורבותי גם לנו

בעלמינו עתה בעת אספתנו נחון מאוד לשמור את הקרא הזה שהוא יסוד כל ישראל ושיהי' כל מחשבותינו ומעשינו לתכלית זה ועיד' ז' לא נבוא לקטטות ומריבות במה שדעות בני אדם אינן שוות כי אם נדע כי כל מעשינו מכוונים לתכלית זה לקידוש ש"ס והרמת קרן התורה אז הכל תורה ואף אם יוחלט באספתנו כדעת הרוב ג"כ אל יחר לנו כלל יטען כי כל כינתנו להרמת קרן התורה והתורה אמרה אחרי רבים להטות א"כ זה עלמנו שאנחנו מבטלים דעתנו לדעת הרבים מפני כח החוה"ק זה בעלמנו הוא הרמת קרן התורה ובאמת כבר אמרו חז"ל על מחלוקת ב"ש וב"ה שהי' מחלוקת לש"ס אלו ואלו ד' אלוקים חיים והכונה אע"ג דהלכה כב"ה מ"מ כיון דכונת ב"ש הי' ג"כ לש"ס והדעת והדיבור הוא מקב"ה כמו שנאמר בחוה"ק ויפת באפיו נשמת חיים והי' לנפש חי' ותרגום לרוח ממללא ולזאת אם הוא לש"ס נהי שאין הלכה כן שהלכה כרבים מ"מ הם בעלם ד' אלוקים חיים אמנם זה רק אם המיעוט מחכמי תורה הם ג"כ דבקים בהקב"ה ובאמונת חכמים וכל מעשיהם ומחשבותיהם הם רק לאחד ליחד שמו ית' הם אע"פ שאין עתה הלכה כמותם מ"מ הם דברי אלוקים חיים אמנם אותם החכמים אשר אין יסודם יראת השם וחכמתו מרובה ממעשיו אין חכמתו מתקיימת והיינו מטעם שחכמתו מרובה מומעשיו ואינו זוכה לחכמה ע"י מעשיו הטובים ודביקתו בהקב"ה אז אין החכמה מהקב"ה וכמו דאיתא בנדה ד' ע' ע"ב דרק לאוהביו של מקום יתן השי"ת חכמה מפיו ולא מאור אחר אבל מי שאינו בגדר זה אינו מפיו של השי"ת ולזאת אין לחכמתו קיום ככל מעשה ידי אדם שאין להם קיום ועפ"י עמדותי להבין פרושי המשניות במס' עדיות פ"א מ"ה ו' שאחר שאמרו במ"ה ולמה מזכירין היחיד בין המרובין הואיל ואין הלכה אלא כד' המרובין שאם יראה בד' יחיד יסמוך עליו כו' מבואר במשנה ו' בזה"ל אמר ר"י א"כ למה מזכירין היחיד בין המרובין לבטלה" שאלם יאמר אדם כך אני מקובל

מקובל יאמרו לו כד' איש פלוני שמעת עכ"ל
המושג והתמי' נגלה לעין כל אחרי שאמרו
חז"ל מוקדם שיוכלו פעם אחרת אם יראו
צ"ד ד' היחיד לסמוך עליו אי"כ מה שאל ר"י
למה מזכירין ד' היחיד „לצטלה” ועי' בר"מ
ז"ל בפה"מ שכ' בזה"ל אמר ר"י לאיזה טעם
זכרו דברי היחיד „הנדרים” כלומר שאין
עושין צ"ד „לעולם” בדבריו ול"ע מנ"ל
להבחין שדברים אלו לא יעשו צ"ד לעולם
כדבריו אמנם לדברינו נראה שהוא אם החכם
האומר שהוא חכמתו מרובה ממעשיו ואין
חכמתו מתקימת ולזאת אינו בגדר ד"ת שיהי'
להם קיום ולזאת שפיר הקשה לו לר"י למה
מזכירין דבריו לצטלה כיון שהמה דברים
נדרים ע"ז אמר ר"י שהטעם הוא שאם
יאמר אדם כן יאמרו לו כד' פלוני שמעת
וזה אינה הלכה ע"כ מורי ורבותי כאשר
אנחנו נתאספנו פה להתאגד יחד להרס קרן
התורה ולקדש ש"ש עלינו לשמוע לחכמי
הדור האמיתים אשר כל בני יענו אחריהם
מקודש מקוד' ומוחזקים המה שחורתם אומנתם
ומעשיהם מרובים מחכמתם ועפ"י דעתם
דעת תורה נעשה את כל מעשינו וראו כל
עמי הארץ כי שם ד' נקרא יפנו אלינו
כולם ויהי' באמת כל ישראל אגודה אחת
ונזכה לביאת ג"ל בצ"א :